

תת"ע 1068/07/13 - מדינת ישראל נגד אילן גרינפלד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1068-07-13 מדינת ישראל נ' גרינפלד
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן גרינפלד

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם נרשמה ביום 19.3.13 הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף שאין מימינו קו מקווקוו, בניגוד לתקנה 36 (ג) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.

במסגרת פרשת התביעה העידה עורכת הדוח, גב' אילנה בן יוסף. כמו כן, התקבל בהסכמה - תוך ויתור על חקירה נגדית - זכ"ד אותו ערך מתנדב אלעד בירנצויג (להלן: "**המתנדב**") וזאת לאחר שכתב האישום תוקן.

במסגרת עדותה ציינה גב' בן יוסף כי בעת הרלוונטית עמדה סטטית בפינת הרחובות שמריהו לוי - דיזינגוף בת"א עם פניה לכיוון "דיזינגוף סנטר". העדה הבחינה בנאשם רוכב על אופנוע מכיוון דיזינגוף סנטר לכיוון רחוב תרס"ט תוך שהוא נוסע משמאל לקו הפרדה לבן רצוף ברור לעין שאין מצידו הימני קו מקוטע, הדבר נעשה תוך עקיפת טור רכבים שעמד ברמזור אדום בנתיב היחיד שהיה במקום והוא התקרב לצומת לוי - דיזינגוף. לאחר שהבחינה העדה בביצוע העבירה היא הורתה למתנדב אלעד בירנצויג שעמד בקו העצירה בצומת לעצור את האופנוע. בדוח צוין כי עם הנאשם נעצרו 2 נהגים נוספים בגין אותה עבירה. הנאשם, לטענת העדה, יצר פרובוקציות, צעק, תיאם עמדות עם יתר הנהגים שהיו במקום והחליף עמם פרטים ואמר לנהגים אחרים כיצד להגיב ביחס לעבירה שיוחסה להם. תגובת הנאשם כפי שנרשמה מפיו הייתה "לא מובנת לי מהות העבירה".

במהלך חקירתה הנגדית של העדה הציג הנאשם תמונה בה נראים מספר אנשים ושוטר או מתנדב. העדה לא ידעה לומר אם מדובר בנהגים. הנאשם ציין בחקירה כי התבלבלו בשמו וקראו לו "משה". גם פרט זה לא זכרה העדה. העדה הכחישה כי קראה למתנדב לבוא אל קו העצירה על מנת לעצור את האופנוע. היא הודתה כי שוחחה עם המתנדב אולם לדבריה הוא כבר היה בקו העצירה וההנחיה שקיבל הייתה לעצור את האופנוע. העדה שרטטה סקיצה של מקום האירוע ובו התייחסות לנקודות שונות שעלו בגרסתה ובגרסת הנאשם. העדה שללה את האפשרות שהועלתה על ידי הנאשם כאילו עמדה בצידו של רחוב דיזינגוף ולא בצומת לוי - דיזינגוף. היא גם הכחישה את האפשרות שהעלה הנאשם ולפיה המתנדב ישב בניידת בצידו השני של רחוב דיזינגוף בו רכב הנאשם בעת הרלוונטית. העדה שללה גם את האפשרות כי בשל העובדה שבמסגרת האירוע נעצרו מספר נהגים ייתכן ונפלה שגגה בזיהוי רכבו של הנאשם והנאשם עצמו כמי שעבר את העבירה המיוחסת לו.

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. לדבריו, נסע מכיוון דיזינגוף סנטר למזרח אך לא חצה את הקו הלבן ולו לשנייה. הוא טוען כי עמד ראשון ברמזור ואז עקפה אותו מכונית מצד ימין ועמדה מימינו. או אז, לטענת הנאשם, הופיעה גב' בן יוסף והורתה לו לפנות הצידה. הנאשם טוען כי במקום היו לפחות 4 נהגי אופנועים שהמתינו בגין אותה עבירה. לגרסתו, עמד כשני מטרים מן הניידת שעמדה ברחוב שמריהו לוי והמתין. הנאשם ציין כי ראה לראשונה את גב' בן יוסף כאשר זו פנתה אליו והורתה לו לסור הצידה. לגרסתו, המתנדב כלל לא יצר עימו קשר באירוע. הנאשם ציין כי עדת התביעה לא עמדה בצומת לוי - דיזינגוף אלא מעט לאחר הפנייה ימינה מרחוב דיזינגוף לרחוב תרס"ט. עם זאת, הודה הנאשם כי גם מן הנקודה אותה סימן על גבי ת/2 היה לעדת התביעה שדה ראייה ברור אליו. הנאשם הכחיש כי עקף שיירת כלי רכב. לגרסתו, הוא עצר ראשון בטור ואז הגיעו כלי רכב נוספים. עם זאת, בשלב מאוחר יותר בחקירתו ציין הנאשם כי "אני לא זוכר אם הייתה שיירה ואני גם לא נוהג לעשות זאת" [עמ. 5 שו' 13]. מעט מאוחר יותר הבהיר כי באמירתו כי לא הייתה שיירה הוא אינו נשען על זכרונו אלא על השערה שכן "על פי השעה והיום נראה לי לא סביר שלא היו שם פקקי תנועה של בוקר או של סוף היום אלא היו שם כלי רכב אחד או שניים" [עמ. 5 שו' 15-16]

בסיכומיו טען הנאשם כי מדובר בבלבול שאחז בשוטרים שגרם להם לייחס לו עבירה אותה לו עבר. לטענת הנאשם, השוטרים כלל לא ראו מה התרחש

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים והתרשמתי מן העדויות הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום בנסיבות המקרה להרשיע את הנאשם וזאת על יסוד הטעמים הבאים:

ראשית, גרסת המתנדב זהה בעיקרה לגרסת עורכת הדוח. הן גרסת המתנדב והן גרסת עורכת הדוח לא נסתרו כלל.

שנית, גם אילו מצב הדברים בנוגע למקום עמידתה של עורכת הדוח היה כפי שטוען הנאשם, עדיין הייתה עורכת הדוח יכולה גם לשיטת הנאשם להבחין בביצוע העבירה על ידו בברור.

שלישית, לא הוכח כי עצירתם של מספר נהגים - שהיו במקום והמתינו - פגם ביכולתה של עורכת הדוח להבחין היטב בביצוע העבירה ביחס לנאשם.

רביעית, גרסתו של הנאשם בדבר היותו ראשון בטור המכוניות - וככזה חסר אינטרס לבצע את העבירה המיוחסת לו על מנת לעקוף טור מכוניות על מנת להגיע לראש הטור - חסרת אחיזה בראיות.

גרסת הנאשם בדבר מיקומו בטור המכוניות

אפתח ואומר כי בגרסתו של הנאשם בדבר היותו ראשון בטור המכוניות ברמזור - וככזה חסר אינטרס לבצע את העבירה המיוחסת לו בדרך של עקיפת טור המכוניות כפי שראתה עורכת הדוח - התבררה כלא עקבית וכחסרת אחיזה בראיות. בחקירה נגדית השיב הנאשם בתחילה כי "**אני עצרתי ראשון ואז הגיעו כלי רכב**" [עמ. 4 שו' 32]. מדברים אלה עולה לכאורה כי לנאשם לא היה כל אינטרס לבצע עקיפה של טור המכוניות באמצעות העבירה שכן הוא היה ראשון בטור. לאחר מכן נשאל הנאשם לגבי קיומה של שיירת כלי רכב וענה לגבי האפשרות כי נסע לצד השיירה על מנת לעקוף אותה " **אני לא זוכר אם הייתה שיירה ואני גם לא נוהג לעשות זאת**" [עמ. 5 שו' 13]. מדובר בגרסה חדשה שכן הנאשם אינו שולל את האפשרות כי במקום הייתה שיירה, בניגוד לטענה האמורה כי היה ראשון בטור ולאחר מכן הגיעו כלי רכב נוספים. הוא אינו מכחיש כי ביצע עקיפה של השיירה אלא רק ציין באופן מתחמק כי הוא "**לא נוהג לעשות זאת**" מבלי להתייחס לנסיבות הספציפיות. לאחר מכן נשאל הנאשם שוב בעניינה של השיירה והפעם אמר "**על פי השעה והיום נראה לי סביר שלא היו שם פקקי תנועה של בוקר או של סוף היום אלא היו שם כלי רכב אחד או שניים**" [עמ. 5 שו' 15-16; הדגשה הוספה]. הווה אומר: התזה שציין הנאשם בנוגע להיעדרם של כלי רכב בשיירה אינה פרי עובדות הידועות לו אלא פרי סברה של הנאשם המבוססת היכרות מוקדמת וכללית עם עומסי התנועה במקום בשעה הרלוונטית.

לאור האמור ניתן לומר כי בניגוד לגרסת עדת התביעה גב' בן יוסף שלא נסתרה בחקירה נגדית ולפיה היה במקום טור של מכוניות שהמתין ברמזור, הרי שגרסתו של הנאשם בנוגע לקיומו של טור מכוניות זה - או היעדר טור כזה - מבוססת על עדות סברה ולא על זכרונו ומכל מקום סותרת במפורש את גרסתו הראשונית ולפיה כלל לא היה טור מכוניות ככל שהדברים אמורים בנאשם שכן הנאשם עמד בראש הטור ולאחר מכן הגיעו מכוניות נוספות. אני קובע אפוא כממצא כי במקום עמד טור של מכוניות וכי הנאשם שלא הכחיש את ביצוע העקיפה באופן קונקרטי אלא טען טענה כללית ומתחמקת כי אינו "נוהג לעשות זאת" אכן עקף את טור המכוניות כפי שצפתה בו עדת התביעה וגרסתה קיבלה חיזוק בדמות זכ"ד שערך המתנדב.

מיקום עורכת הדוח והמתנדב וקיומו של שדה ראייה לעבירה

כאמור, גרסת הנאשם הייתה כי עורכת הדוח עמדה במקום אחר מזה שציינה בדוח וכי לו עצמו לא היה כל מגע עם המתנדב. גרסה זו אין בידי לקבל. ראשית, לא ברור מהו האינטרס של עורכת הדוח והמתנדב למצב עצמם במיקום שונה מזה שבו היו בפועל. נזכיר כי גרסת עורכת הדוח והמתנדב בעניין זה ובכלל - לא נסתרה. הנאשם, מכל מקום, לא הצביע על כל מניע אפשרי למהלך מעין זה. על כך יש להוסיף כי גם לגרסת הנאשם, מן המקום בו עמדה עורכת הדוח, לשיטתו, היה בידה להבחין בביצוע העבירה על ידו. משכך, מה לי מיקום עורכת הדוח במקום המצוין בדוח ומה לי מיקומה במקום לו טוען הנאשם. העובדה שגם לשיטת הנאשם היה לעורכת הדוח שדה ראייה ונקודת תצפית טובה לעבר המקום בו בוצעה לטענתה העבירה מן המקום בו נקב בדיון ההוכחות מאיין קיומו של מניע מצד עורכת הדוח והמתנדב לפברק את מיקומם בעת האירוע שכן גם במצב הדברים כפי שטוען הנאשם, לא היה כל שינוי ביכולתה של עורכת הדוח להבחין בביצוע העבירה.

קיומם של נהגים נוספים שנעצרו

טענה נוספת שהעלה הנאשם נוגעת לקיומם של נהגים אחרים שנעצרו. עצירה "סיטונית" כזו, טוען הנאשם, פגמה ביכולתה של עורכת הדוח להבחין בו בעת ביצוע העבירה. אין בידי לקבל טענה זו וזאת מן הטעמים הבאים: ראשית, הנאשם ציין כי החליף פרטים עם הנהגים האחרים. לטעמי, בנסיבות אלה מתחייב כי אילו סבר הנאשם כי בעת בה נרשם לו הדוח נרשם במקביל דוח גם לנהגים אחרים עימם יצר קשר בעת האירוע, היה עליו לזמנם לעדות על מנת לנסות ולהפריך את גרסת התביעה בנוגע לאפשרות עורכת הדוח להבחין בנאשם בעת ביצוע העבירה או לגבי מיקום עורכת הדוח והמתנדב בעת הרלוונטית. הנאשם לא עשה כן. ודוק: הנאשם ציין בעדותו כי הוחלפו בינו ליתר הנהגים פרטים, מספרי טלפון ואימייל. כאשר נשאל מדוע לא הביא נהגים אלה לעדות השיב הנאשם כי הנהגים "היו עדים למה שהתרחש בעת כתיבת הדוח ולא בעת העבירה לכן הם לא רלוונטיים וגם אין לי מושג מה הם ראו ומה הם לא ראו" [עמ. 6 שו' 3-5]. במשפט זה אומר הנאשם דבר והיפוכו: מחד גיסא הוא אומר כי יתר האנשים שהיו בסמוך אליו היו עדים למה שהתרחש בעת כתיבת הדוח ולא לעבירה ומאידך גיסא הוא אומר כי אין לו מושג מה ראו אנשים אלה. שנית, עדת התביעה העידה אמנם מן הכתובים אולם היא עמדה על דעתה כי העובדה שסמוך לאירוע הודון נעצרו נהגים נוספים לא הייתה רלוונטית ליכולתה להבחין בביצוע העבירה על ידי הנאשם. כאמור, לא הובאה לעניין זה מצד ההגנה כל ראיה לסתור.

לאור כל האמור שוכנעתי ברמה הנדרשת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בהודעת תשלום הקנס ואני מרשיעו במיוחס לו.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ד, 23 ינואר 2014, במעמד הצדדים

